

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 980/2018
10.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, Соње Павловић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези става 3. у вези члана 178. став 1. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Миливоја Изгарјана поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 373/18 од 28.05.2018. године и Кж2 684/18 од 08.06.2018. године у седници већа одржаној дана 10.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 373/18 од 28.05.2018. године и Кж2 684/18 од 08.06.2018. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 373/18 од 28.05.2018. године, делимично је одобрен захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Миливоја Изгарјана за исплату трошкова и награде за одбрану у предмету Апелационог суда у Новом Саду Кж1 373/18 у износу од 26.150,00 динара, док је захтев преко досуђеног износа одбијен, те је рачуноводству Апелационог суда у Новом Саду наложено да браниоцу окривљеног наведени износ исплати на означени рачун у року од 60 дана од дана правноснажности одлуке.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 684/18 од 08.06.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених решења, бранилац окривљеног по службеној дужности, адвокат Миливој Изгарјан, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев, преиначи побијано другостепено решење тако што ће браниоцу признати награду од 15.000,00 динара за састав трошковника од 24.05.2018. године, 15.000,00 динара за састав жалбе од 02.06.2018. године као и 15.000,00 динара за састав захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 487. став 1. ЗКП, па је након разматрања списа предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Чланом 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Према одредби члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да, када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде тог законика, окривљени може поднети захтев само из разлога таксативно набројаних том одредбом, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом и то у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Како су права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, то бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости може поднети само због повреда закона наведених у члану 485. став 4. ЗКП, које су учињене на штету окривљеног.

Имајући у виду да је побијаним првостепеним решењем делимично усвојен захтев браниоца окривљеног по службеној дужности за исплату трошкова кривичног поступка и да је захтев преко досуђеног износа одбијен, а да је другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против првостепеног решења, те да је бранилац окривљеног по службеној дужности захтев поднео против наведених решења у своје име и због повреда закона учињених на своју штету, на шта по закону није овлашћен у смислу цитираних законских одредби, то, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног по службеној дужности у конкретном случају није овлашћено лице за подношење овог ванредног правног лека.

Врховни касациони суд је из изнетих разлога, захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић